

«ΕΝΑ ΓΙΟΡΤΙΝΟ ΤΡΑΠΕΖΙ»: ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΕΚΘΕΣΗΣ ΜΑΘΗΤΩΝ Α' ΤΑΞΗΣ (2014-2015)

Δημοσιεύθηκε στις 1 Μαρτίου 2015 από 4ο ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΩΝ

Κάποιοι μαθητές επέλεξαν την περίοδο των Χριστουγέννων, οπότε ο στολισμός του σπιτιού ήταν ανάλογος:

“Η χριστουγεννιάτικη ατμόσφαιρα πλημμύριζε το σπίτι μας, που ήταν στολισμένο με διάφορα δεντράκια, περιτυλιγμένα από πολύχρωμα λαμπάκια. Πολλοί αγιοβασίληδες στο τζάκι, στο τραπέζι, στα υπόλοιπα έπιπλα. Ωραία γιορτινά τραπεζομάντιλα και γιορτινά πιάτα.” (Ευτυχία)

“Ήταν Πρωτοχρονιά... Το σπίτι ήταν διακοσμημένο με γιρλάντες και φωτάκια, δώρα κι απίθανα σοκολατάκια σε ένα βάζο πάνω στο τραπέζι, όμως αυτό που έκανε τη μεγαλύτερη εντύπωση ήταν το χριστουγεννιάτικο δέντρο, στολισμένο με μπάλες όλων των χρωμάτων”. (Θεοδώρα)

“...είχαμε στολίσει το σπίτι με λουλούδια, που έχει αγοράσει ο πατέρας, ενώ σε κάθε καρέκλα είχε το όνομα του προσκεκλημένου, για να ξέρει πού θα καθίσει ο καθένας.” (Γιώργος)

Άλλοι επέλεξαν την ημέρα των γενεθλίων τους:

“Είχαμε διακοσμήσει το σπίτι πολύ ωραία. Είχαμε παντού χρωματιστά μπαλόνια, κομφετί και κορδέλες που έγραφαν “χρόνια πολλά”. Αν και είχε πολλή δουλειά, η διακόσμηση του σπιτιού άξιζε τον κόπο.” (Χρήστος)

Η καθαριότητα του σπιτιού κρίνεται απαραίτητη, μάλιστα στην περίπτωση κάποιας μαθήτριας:

«Η μαμά άρχισε από το πρωί να σκουπίζει, να σφουγγαρίζει, να πλένει τα παράθυρα, να καθαρίζει τις σκάλες, ακόμα και να αλλάζει θέση στα έπιπλα...», με αποτέλεσμα το σπίτι να λάμπει από καθαριότητα αλλά η οικοδέσποινα να αποκοιμηθεί και να μην έχει μαγειρέψει όταν καταφτάνουν οι καλεσμένοι! (Μαρία)

Σε άλλη περίπτωση, η μαθήτρια με τη μητέρα της:

“...είχαν βάλει αρωματικά κεράκια παντού στο σπίτι, καθαρό άσπρο τραπεζομάντιλο, γιορτινό σερβίτσιο και είχαν ανάψει το τζάκι για το κρύο αλλά και για να ψήσουν πίτες και κρέας.” (Στέλλα)

Κάποιος περιέγραψε το σπίτι των ονείρων του, αφού:

“Ο χώρος ήταν μεγάλος, με τζάκι, τραπεζαρία, κουζίνα, 4 μπάνια, 2 σαλόνια, τζακούζι και πισίνα, οπότε και η προετοιμασία αυτού του τραπεζιού ήταν δύσκολη, αφού έπρεπε εκτός των άλλων να καθαριστεί και το τζακούζι και η πισίνα.” (Κωνσταντίνος)

Στο τραπέζι που περιγράφουν τα παιδιά πρωταγωνιστούν συγγενείς και φίλοι, αν και δε λείπει ο νονός και η νονά, ενώ η ποικιλία των φαγητών είναι εντυπωσιακή:

“Είχαμε ετοιμάσει σχεδόν τα πάντα: σουφλέ, παστίτσιο, πουρέ πατάτας, που η μητέρα μου το φτιάχνει πολύ ωραία. Ψήσαμε και αρνί που μοσχοβόλαγε, αλλά το κακό ήταν ότι κάποιοι δεν φάγανε, γιατί είχε πολύ λίπος.” (Μάριος)

“Ψήσαμε πολλά καλούδια και πολύ νόστιμα, γιατί τα έψησε ο πατέρας μου και ό,τι ψήνει το κάνει καλά. Μπορεί να ήταν πολλά αλλά σας διαβεβαιώνω ότι δεν έμεινε τίποτα, ακόμα και τα χέρια μας γλείφαμε.” (Ιωακείμ)

“Φάγαμε καρμπονάρα, ψήσαμε καπνιστές μπριζόλες και προβατίνα, η μαμά έφτιαξε ζαμπονοτυρόπιτα, τυροπιτάκια και λουκανικοπιτάκια.” (Γιώργος)

“Όλοι πέσανε πάνω στα φαγητά, που μοσχοβολούσαν. Τα σουβλάκια ήταν καλοψημένα, το κοτόπουλο πεντανόστιμο, οι πατάτες καταπληκτικές, οι σαλάτες γευστικές.” (Αθηνά)

Άλλα φαγητά που παρελαύνουν από τα γραπτά των παιδιών είναι: ...λαχταριστά παϊδάκια... κοντοσούβλι... ξεροψημένο κοκορέτσι... χοιρινό με ρύζι... μακαρονάδα καρμπονάρα... κανελόνια με κιμά... κλασικό παστίτσιο... φρέσκος σολωμός... τραγανές πίτες... ενώ δεν ξεχνάνε και τις σαλάτες (ντοματοσαλάτα, λαχανοσαλάτα, πατατοσαλάτα, του καίσαρα, του σεφ, ακόμα και μακαρονοσαλάτα), αφού ξέρουν ότι είναι υγιεινές κι “αφού μετά από τέτοιο φαγοπότι, όλοι θα παραπוניούνται για τα κιλά που πήραν”: Κάποιος κάνει λόγο για “τα μυρωδικά (μαϊντανό και δυόσμο), το τζατζίκι και τη σάλτσα σος, που δίνει περισσότερη και καλύτερη γεύση στη σαλάτα.” (Γιώργος)

Κι όσο για ποτό:

“Τα ποτήρια γέμισαν με ποτό, κρασί ή μπύρα, έτσι για το καλό, και ακολούθησαν τα τσουγκρίσματα και οι ευχές!”, ενώ για τα παιδιά υπήρχαν, βέβαια, χυμοί και αναψυκτικά.

Από γλυκά πάλι, ό,τι φανταστείτε:

“Όλα τα πιάτα άδειασαν, γιατί τα φαγητά ήταν τόσο νόστιμα, που δε μπόρεσε κανείς να τους αντισταθεί. Μετά το γεύμα όμως, ακολούθησε το επιδόρπιο: μια σοκολατένια τούρτα, που από πάνω είχε φράουλες και σαντιγύ.” (Κωνσταντίνος)

Άλλοι πάλι αναφέρουν:

...τούρτα παγωτό...κέικ σοκολάτας...γαλακτομπούρεκο...πάστες και παγωτίνια..., παρόλο που παραδέχονται ότι είναι νόστιμα αλλά ανθυγιεινά (Σωτήρης)

Ενώ δε λείπουν και οι αναμνηστικές φωτογραφίες, ο χορός και τα αστεία των μεγάλων:

“Όπως πάντοτε, στο τέλος βγάλαμε φωτογραφίες, αστείες ή κανονικές, για να θυμόμαστε τους συγγενείς μας, γιατί είναι από την Ιταλία, άρα δεν θα τους βλέπουμε συχνά.” (Κωνσταντίνος)

“Κάποια στιγμή ακούω το θείο να λέει: “Ελάτε, κορίτσια, ώρα να χορέψετε”, οπότε δε μπορούσαμε να το αποφύγουμε” (Χριστιάννα)

“Από το τραπέζι δεν έλειψαν και τα αστεία του θείου μου, που προκάλεσαν το ξεκαρδιστικό γέλιο μου”. (Παναγιώτα)

Οι εντυπώσεις των παιδιών από το γιορτινό γεύμα συνοπτικές αλλά χαρακτηριστικές:
Όλοι ήταν χορτασμένοι κι ευχαριστημένοι...Μας ευχαριστούσαν γι' αυτό το όμορφο τραπέζι...Ήμασταν κουρασμένοι αλλά περάσαμε καλά...Πέρασα τέλεια...Τα πάντα ήταν υπέροχα...Αυτό το τραπέζι πραγματικά θα μου μείνει αξέχαστο!...Ήμουν με τα αγαπημένα μου πρόσωπα...Ααα, και όλοι έφεραν κι από ένα δώρο, οπότε ήμουν ευτυχισμένος!

Τι λέτε; Μήπως να κάνουμε πιο συχνά το τραπέζι σε συγγενείς και φίλους;

Διδάσκουσα καθηγήτρια: Μπουρτζάκη Αγγέλα

<https://blogs.sch.gr/4gymanliosion/2015/03/01/apospasmata-ekthesis-mathiton-a-taxis/comment-page-1/#comment-51>